

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010708
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2314010708.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci odsúdeného D. T., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, o obnovu konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 10.09.2014, sp. zn. 3Nt/19/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 18.11.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. T., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania.

V dôvodoch uznesenia konštatoval, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Poukázal na to, že v pôvodnom konaní sa súdy oboch stupňov zaoberali mechanizmom vzniku poranenia poškodeného, posudzovali návrhy na doplnenie dokazovania, boli realizované návrhy odsúdeného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov pričom svedkov, ktorých navrhuje vypočuť v súčasnej dobe, navrhol už v odvolacom konaní avšak nevedel určiť ich mená. Pokiaľ sa odsúdený domáha obnovy konania z dôvodu opätovného skúmania jeho duševného stavu prípadne závislosti na alkohole, v tomto smere poukázal súd I. stupňa na to, že v pôvodnom konaní podal znalecký posudok MUDr. Mário Straka, z ktorého vyplýva, že odsúdený netrpí nijakou poruchou spôsobenou užívaním psychoaktívnych látok ani žiadnou formou duševnej poruchy, mohol svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho nebezpečenstvo.

Zároveň súd I. stupňa poukázal na to, že dôvody, pre ktoré sa odsúdený domáha povolenia obnovy konania boli aj dôvodmi jeho dovolania, ktoré bolo Najvyšším súdom SR pod sp.zn. 1Tdo/77/2012 odmietnuté. Tiež poukázal na svoje uznesenie sp.zn. 2Nt/22/2013 zo dňa 27.11.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 3Tos/25/2014 zo dňa 25.02.2014, ktorými bol návrh na povolenie obnovy konania, založený na v podstate rovnakých dôvodoch ako v súčasnej dobe, zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu súdu I. stupňa zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú dodatočne aj prostredníctvom svojho obhajcu bližšie odôvodnil.

Namietal správnosť napadnutého uznesenia a navrhol ho zrušiť s tým, že v danom prípade sú splnené podmienky obnovy konania. Svedkyne, ktoré navrhuje odsúdený vypočuť, a to R. z I. a H. L. boli prítomné na mieste činu v bezprostrednej blízkosti odsúdeného a ich výpoveď môže mať podstatný vplyv na zistenie skutkového stavu veci. V pôvodnom konaní odsúdený tieto svedkyne nenavrhol, nakoľko nepoznal ich identitu. V pôvodnom konaní súd I. stupňa nepostupoval v súlade so zásadnou in dubio pro reo, nevyporiadal sa s dôveryhodnosťou svedkov, keď prinajmenšom traja svedkovia boli kolegovia

poškodeného teda ich výpovede nemožno považovať za nezaujaté. K sťažnosti pripojil písomnú „výpoveď“ odsúdeného, v ktorej popisuje priebeh skutku, ohľadom ktorého sa domáha povolenia obnovy konania.

Okresný prokurátor sťažnosť nepodal.

Krajský súd v súlade ustanovením podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli, sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom, na ktoré, upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 odsek 1 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 odsek 3 Trestného poriadku proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť ktorá má odkladný účinok.

Krajský súd preskúmal podaný návrh, sťažnosť ako aj ostatný obsah predloženého spisového materiálu a s poukazom na citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že I. stupňový súd rozhodol v danej veci správne a v súlade so zákonom.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži k odstráneniu nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo príčiny týchto nedostatkov, nové skutočnosti, alebo dôkazy. Účelom konania o povolení obnovy konania je zistiť, či sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, najmä či sú nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme spôsobilé spochybníť vydané právoplatné meritórne rozhodnutie (a to aj prípadne v kontexte so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli podkladom základného rozhodnutia). Je však vylúčené preskúmať celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, či správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu odsúdený D. T. neuviedol vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania žiadne také nové skutočnosti, či dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama osebe alebo v spojitosti s skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jeho vine.

V napadnutom uznesení súd I. stupňa správne poukázal na to, že niektoré z navrhovaných dôkazov boli vykonané už v pôvodnom konaní, pričom súdy sa s nimi aj riadne vysporiadali.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v súlade s ustálenou súdnou praxou za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Aj odvolací súd zastáva názor, že odsúdený navrhované nové dôkazy (ním označení svedkovia), nie sú takého charakteru, aby mohli odôvodňovať iné rozhodnutie o jeho vine a to s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní. Navyiac, vo vzťahu k týmto dôkazom treba uviesť, že sa

s nimi súdy oboch stupňov zaoberali už pri rozhodovaní o predchádzajúcom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

V prejednávanej veci nebol zistený ani dôvod na povolenie obnovy konania s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012, pretože trest, ktorý bol odsúdenému uložený, nebol uložený za použitia asperačnej zásady.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za správne a zákonné, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.